

TAKTO TO VIDÍM JA

Hladové doliny v neistote

Imrich Béreš,
predseda Správnej rady
Prvej stavebnej sporiteľne

Nezamestnanosť klesá, ekonomika rastie, počujeme zo všetkých médií už dlhší čas. Áno, faktom je, že magickú sedmičku sme v miere nezamestnanosti podliezli. Nespochybujem ani to, že Slovensku sa darí a jeho ekonomika je na dobrej ceste. Má to však svoje „ale“. Prezentované čísla sú sprimerované za celú krajinu. Najmenej rozvinuté okresy strárajú.

Je jasné, že pokles počtu ľudí bez práce sa v 13 hladových dolinách nedá porovnávať s inými časťami Slovenska. A tá trinásťka nie je symbolicky nešťastná. K doposiaľ 12 najmenej rozvinutým okresom pribudla pred mesiacom aj Gelnica. Kým podľa údajov úradov klesol počet nezamestnaných od júna 2014 doteraz o 42 percent, v týchto regiónoch to bolo len o 33 percent. Máme

špeciálny zákon, máme špeciálneho splnomocnenca. Nespochybujem kroky, ktoré boli urobené na pomoc ľuďom, ktorí žijú v okresoch Lučenec, Poltár, Revúca, Rimavská Sobota, Veľký Krtíš, Kežmarok, Sabinov, Svidník, Vranov nad Topľou, Gelnica, Rožňava, Sobrance a Trebišov. Ale stále sa dá nájsť spôsob, ako z hladových dolín urobiť viac prosperujúce regióny. Viem, že je to aj o peniazoch, ale na začiatku je to najmä o dobrom zámere. Chýba infraštruktúra, chýbajú zamestnávateľa, nikto sa do týchto okresov nehrnie.

Vypláca sa špeciálny regionálny príspevok. Je však nízky a zamestnanosť neprinesie. Pomáha iba migrácia za prácou do iných regiónov, kde sa ešte stále dá nájsť. To však nepôjde donekonečna. Odbúrať regionálne rozdiely sa dá nielen systematickou prácou, ale aj zvýšeným objemom peňazí zo strany štátu. A nielen vo forme injekcií priamo pre obce, ale aj investíciami do budovania infraštruktúry, nájomných bytov či poctivými rokovaniami so zamestnávateľmi.

Väčšina kompetentných sa oháňa EÚ, zvyšovaním životnej úrovne. Ale bežnému človeku v Sabinove či Sobranciach môžu byť tieto reči ukradnuté. On potrebuje iba obyčajný slušný život a istú budúcnosť.

+